உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவாகீசதேவாய நம:

துர்க்கவாதவித்வம்சநி.

இஃது,

புதுவைச் சிவசமாசச் சபையாரில்

ஒருவராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

அ. சிவநேசப்பிள்ளையவர்களால்

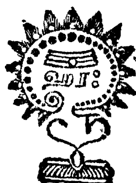
இயற்றப்பட்டு

சென்னை

கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ௵—மாசிமீ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவாகீசதேவாய நம:

மூர்க்கவாதவித்வம்சநி.

காப்பு.

அஞ்சக்கரத்தொரு விஞ்சைக்களிற்றி னிணைக்
கஞ்சத்திருவடி நெஞ்சிற்பொருத்துவாம்.

சுத்தசைவ சம்பிரதாயங்களைத் தழுவிப் பேசவல்ல புராணிகரென்று தெரியும் பொ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களோ நீர் மிகவும் அருமை அருமையாக இயற்றி அப்பர்சுவாமிகள் முத்திநெறி விளக்கமென்று பெயரிட்டுச் சென்ற மார்கழிமீ (௨௯௨) யில் வெளியிட்ட சிறியபத்திரிகையொன்றில் நான் பெரியபுராணம் சொல்லிவருகிறேன், அதில் சேக்கிழார்சுவாமிகள் சொல்லாமல் விட்டுவிட்ட விதியொன்றுண்டு, அது சிவபெருமான் சிங்கவுருக்கொண்டு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை விழுங்கி, ஐக்கியஞ்செய்துகொண்ட வுண்மையே, அதற்குச் சா

ட்சி அப்பர்சுவாமிகளாகூறிய தேவாரத்தில் "சிங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்,,—என்று காணப்படுங்காட்சியே யென்றுகூறி, அப்பாடலையும், சிங்கமுகனாகிய அறிகுறிபிம்பத்தையும், அப்பர்சுவாமிகள் முத்தியடைந்ததிருப்புகலூர் ஆலயத்துள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அத்தலபுராணமும் அங்ஙனமே கூறுகிறதென்றும், அதனையாவருக்கும்விளங்கப்பேசுவேனென்றும் வெளிப்பட்ட நுமதுமடமையைநோக்கி யாம் அதிகவியப்படைந்தனம்.

ஏ போலிப்புலவரே! இச்சிங்கவிஷத்தைச் சென்னையில் பிரஸ்தாபித்து நீர்பட்டபாட்டைமறந்து ங்கேசிரிப்புண்டதுபோதாமல் இவ்விடத்தும் சிரிக்கவுடம்படுதீர். இன்னும் எங்கெங்கே சிரிப்பாருண்டுபோக விருக்கின்றீரோ அறியேம். "நல்லமாட்டுக்கு ஓரடியும், நல்லமனிதனுக்கு ஓர்சொல்லும்,, என்பது உம்மிடத்துப் பொய்த்துப்போய்விட்டது. நீர் அதைமறுக்கவவதரித்த அவதார புருஷர்போலும். சென்னையிற்கூடிய பெருஞ்சபையில் சென்றுவிவகரிக்க வகையின்றிப் பதுங்கிக்கிடந்த நீர் மஹா வித்வ சிரோமணியைப்போல ஈண்டு விவகரிப்பேனென்று வெளிப்பட்டது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!!

நீர் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரியபுராணத்தை அதிக சிரத்தையோடு பிரசங்கிப்பவர்போல நடித்து அதனால் வயிறுவளர்த்துவருதலையும் மறந்து வைதிக புராணமாகிய அதனுண்மையை விசாரித்துணராமல் அதிற்கூறப்படாத சிங்கவிஷயத்தைக்கற்பித்து ஊரெங்குந்திரிந்து குமுறிவழிந்து நீர்கெட்டதுமன்றி யாவரையுங் கெடுக்கத்தலைப்பட்டது பாவம்! பாவம்!! பெரியபுராணஞ் செய்தருளி

ய சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரித்திரமாகிய சேக்கிழார்புராண
ஞ்செய்தருளினவர் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார். அவ
ரோ, தில்லைவாழந்தணருள் ஒருவர். சபாநாயகர் விடுத்தருளிய
"அடியார்க்கெளியன்,,—என்னுந்திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு பெற்றான் சாம்பனுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளின
வர். அப்பெற்றான் சாம்பனுடைய மனைவியும், அரசன் முத
லாயினோருங் காண அதன் உண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்
கள் சந்தேகத்தை யொழிக்கற் பொருட்டு முள்ளிச்செடிக்கும்
முத்திகொடுத்தருளினவர். இந்தமூர்த்திகள் செய்தருளியபுரா
ணசாரத்தாலுங் காணப்படாதசிங்கத்தைநீர் கண்டுபிடித்தது
அருமை! அருமை!

இதுவன்றிக், சேக்கிழார்சுவாமிகள் செய்தருளிய பெரிய
புராணமேதோவெனின், "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்,,
என்று சபாநாயகர் அடியெடுத்துக்கொடுக்கப் பாடியருளியது.
அன்றியும், புராணமுடிந்தபின்பு சோழமகாராஜனுக்கு "நாம்
அடியெடுத்துக்கொடுக்கச் சேக்கிழான் நம்முடையதொண்டர்
களது அடிமைத்திறத்தை விரித்துப்புராணம்பாடிமுடித்
தான். நீ அதைக்கேள்,, என்று சிவபெருமான் அருள்செய்தபா
க்கியத்தைப் பெற்றுடையது. இன்னும், பதினொருதிருமுறை
களுடன்கூட்டிப் பன்னிரண்டாந் திருமுறையென வகுக்கப்
பட்டது. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்
லாண்டு என்பவற்றோடு பெரியபுராணஞ்சேர்ந்தே அருட்பாக்க
ளானதாகிச் சைவத்துக்கும், சிவபூசைக்கும், சிவாலய நித்திய
நைமித்திகங்களுக்கும், சிவதரிசனத்துக்கும், அடியவர்பூசைக்
கும், நியம மந்திரங்களாயின. இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய
பெரியபுராணத்தில் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டவிதுபோன்றுள

தென்றுநீர்புலம்பவந்தது சாத்திரவிதியா? சம்பிரதாயவிதியா? அல்லது உமதுதலைவிதியா? ஐயோபாவம்! சாத்திரவிதியென்பீராயின், சர்வஞ்ஞராகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக்காகிய சிவரகசியமும், அவரருள்வழிப்பட்ட இருடிகளாகிய உபமன்யுமகாமுனிவர், அகத்தியமகாமுனிவர்களுடைய திருவாக்குகளாகிய உபமன்யுபக்தவிலாசம், அகஸ்தியபக்தவிலாசங்களும், திருத்தொண்டர் புராணசாரமும், திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் வேதமுதலிய கலைகளெல்லாவற்றையும் திருவுளமிரங்கி ஓதுவிக்க ஓதியநம்பியாண்டார் நம்பிதிருவாக்காகிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் ஒருங்கேயோதது, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சிவபெருமானுடைய திருவடியையடைந்தாரென்று சேக்கிழார்சுவாமிகள் கூறியவாறே கூறுமாறலால் சாத்திரவிதியென்பது கூடாது. சம்பிரதாயவிதியென்பீராயின், திருவாவடுதுறைமுதலிய ஆதீனங்களில் வழங்கிவருதல்வேண்டும். அங்ஙனமின்மையின், சம்பிரதாயவிதியென்பதுகூடாது. ஆகவே, உமதுதலைவிதியென்பதேநிச்சயம். ஆயின், "நஞ்சுண்டுசாவார்மூவர்ச்சிங்கமே,,—என்னும் பிரமாணமுண்டேயென்பீராயின், அதனுண்மைப்பொருள் அஞ்ஞானநிர்பாஸ்கரத்தில் விளக்கிக்காட்டிய நியாயப்படி மேலோரையடுத்துணராதவழி நீர்மீண்டும் மீண்டும் அதனை எடுத்தாளவது நும்மடமையாகவே முடிந்தது. அதற்கு நீர்கூறவந்த சிங்கப்பொருளைக் கொள்வாமெனின், பாசநாசத்திருப்பதிகத்தில் "புறம்பயத்தெம்முத்தினைப்புகலூரிலங்குபொன்னினை, உறங்கைதயோங்கு சிராப்பள்ளி யுலகம்விளக்கு ஞாயிற்றை, கறங்குமருவிக்கழுக்குன்றிற் காண்பார்காணுங்கண்ணானை, அறங்குழுதிகைவீரட்டத் தரிமானேற்றையடைந்தேனே,, — என்னும். "எழிலாரிராஜசிங்கத்தை யிராமேச்சரத்தெய்மெழிலேற

றை, குழலாகோதை வனபாபிற் குற்றாலத்தெங்கூத்தனை
நிழலாசோலைநெடுங்களத்து நிலாயநித்தன்பனுளனை, அழலா
வண்ணத்தம்மானை யன்பிலாலந்துறைவத்தேனே,, —என்றும்
வருமவற்றுள்ளுஞ் சிங்கத்தைக்கண்டு தான்கூறினார்போலும்.
முத்தேயென்றும், பொன்னேயென்றும், ஞாயிறேயென்றும்
இராஜசிங்கமேயென்றும், எழிலேறேயென்றும், அன்பினை
யப்பட்டுக்கூறும் மெய்யடியார் திறமறியாது முத்தாகவும்,
பொன்னாகவும், ஞாயிறாகவுமேக்கண்டு கூறினதாகத் தடித்த
டியாயப் பொருள்கூறுவது பரமதடியாகூற்றாகலின் உமது
அபசித்தாந்தம் பாழ்த்தொழிந்ததெனக். இன்னும், சுந்த
ரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாலங்காட்டுப் பதிகத்தில், "முத்தா
முத்திதரவல்ல முகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா, சித்தாசித்தித்
திறங்காட்டுஞ் சிவனேதேவா சிங்கமே, பத்தாபத்தர்பலர்போ
ற்றும் பரமாபழையனூராமேய, அத்தாவாலங்காடாவுன் னடி
யார்க்கடியேனாவேனே,, —என்றுவரும் வாக்கியத்தாலும் நும்
துக்குருத்துமறுக்கப்பட்டதெனக். நீர்தலத்திலுள்ளதாகக்காட்டி
ய பிம்பசாட்சியோவெனின், நும்மையொத்த விவேகபுஞ்சங்
களுக்கே அது ஒப்பாமன்றி உத்தமவிவேகிகள் மறந்துங்கொ
ள்ளாரெனக். எங்ஙனமெனின், ஸ்ரீகாஞ்சியில் மூலட்டான
ரிடத்து, தேவியின் முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்புங் காணு
மாபோல திருப்புகலூர் மூலட்டானரிடத்துங் காட்டல்வேண்
டும். அங்ஙனங் காட்டாது யாரோவொருமூதேவிமச்சலை சுற்
றுப்பிரகாரத்தில் செய்யப்பட்டதாகக்கூறும் பிம்பமொன்
றை அப்பரஸ்வாமிகளை விழுங்கிய கோலமென்று நீர்காட்டவ
ந்தது கேவலம் மௌட்டியாந்தகாரமாயிற்றெனக்.

இதுநிற்க, அத்தலபுராணமும் அங்ஙனமே கூறுகிறதெ
ன்றும், அதனை யாவருக்கும் விளங்கப்பேசவேனென்றுஞ் சா

திக்கத்தலைப்பட்ட நுமது அறிவின்மாட்சியைச் சற்று விசாரிப்போம். இதனுள், யாவருக்கும் விளங்கப்பேசவேனென்றது சென்னையில் சபைகூடியகாலத்து, வீடுவீடாயநுழைந்து சபைசேராதவண்ணஞ்செய்வதற்கு முயலும்படிச் சிலபிரபுக்களிடம் பேசிப்பேசி யழுதீரென்பதனால் நீரதில் வல்லவரென்பது எமக்கு முடன்பாடேயாயிற்று. ஈதொழியவே, தலபுராணங்கூறுந்தகைமையைச் சற்றே பரியாலோசிப்போம். நீர் காட்டவந்த தலபுராணம் க்ஷேத்திர மாஹாத்மியமன்றி அடியார் மாஹாத்மியமன்று. அடியார் மாஹாத்மியங்களாகிய பெரியபுராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், நம்பியாண்டார் நம்பிதிருவந்தாதி, சிவரஹஸ்யம், அகஸ்திய பக்தவிலாசம், உபமந்யு பக்தவிலாசமுதலிய விசேஷப்பிரமாணங்கள் அப்பர்சுவாமிகள் முத்திவிஷயத்தில் ஒன்றிலொன்று முரணாது சரிவரக் கூறவும், சாமான்யமாகிய தலபுராணத்தில் முரணியதாகக் கற்பித்துக் கூறுவது பிரமாணமாகுமா? நீர் சென்னையில் வெளியிட்ட வழுவாசகப்பீரலில், இல்லாத தப்புப்பாட்டுக்களைப் பிரத்யட்சமாய்க் கண்டதுபோல அச்சாய்ப்புமுட்டக்காட்டி யாரோவொரு தம்பிரான் கண்டதென்று கற்பித்துரைத்ததுமன்றிப் பக்தவிலாசாதி கிரந்தங்களில் கண்டுணராத சுலோகார்த்த தமிழுவாமென்றொன்றுகாட்டி, அதற்குநீலகண்டசாஸ்திரியொருவரை ஆதரவாய்த்தேடியழுது பாழ்த்தீரென்பது யாவருமறிவார்களே! சென்னையில்காட்டியகற்பிதபாகங்களே அங்குதானே நாசமடைந்தனவாகவும், நீர் இப்புதுவையிற்காட்டுவதாகப் புதுமைகாட்டுந்தலபுராணமும், அதிலுள்ளதாகக் கூறுஞ் சிலச்சசேட்டையும் உமக்கு யார்கற்பித்துக் கொடுத்தனரோ அறியேம். "బహూనాం స్వల్పస్య బాధనమితి" — "பஹூநாம்ஸ்வல்பஸ்ய பாதநமிதி" என்னுநியாயசாத்திரத்தால் அநேகயாயுதகரிக்கும

பிரமாணங்களுக்குமுன் ஏகதேசபிரமாணம் பாதிக்கப்படும் என்று பெறப்பட்டதனால் கற்பனைவயத்ததாகிய தலபுராணத் தாற்போந்த ஏகதேசபிரமாணம் அநேகமாகிய சிவரஹஸ்யம், பெரியபுராண முதலியவற்றோடு முரணி அபபிரமாணயத்வ மாய்க்கண்டிக்கப்பட்டொழியும்.

இவ்வுண்மையைச் சென்னையில் ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர்சந்நிதியையடுத்த கல்விமடத்திற்கூடியபெருஞ்சபையில்பிரமஹ ஸ்ரீமஹாலிங்கசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீநமசிவாயதேசிகர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியார், சோடசாவதானம் சுப்பராயசெட்டியார், திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையவர்கள், தணிகாசலமுதலியார், தியாகேசமுதலியார் முதலாகிய வித்வப் பிரபுக்களுக்கு முன்னிலையில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சூ. சபாபதிமுதலியார், சூ. சோமசுந்தரநாயகர் ஆகிய இருவர்களும் விவகரித்தகாலையில் பெரியபுராணம், சிவரஹஸ்யமுதலிய பலிஷ்டப் பிரமாணங்களுக்கு முன்னர் தலபுராணத்தில் விரோதித்த அமிசங்கள் அப்பிரமாணமென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட தன்றியும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ-பு. அ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள் தாம் பாடங்கேட்டகாலத்து, தம்மாசாரியர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ வித்வான் காஞ்சீபுரம் சபாபதிமுதலியார், கவீஜ் - தாண்டவராயமுதலியார் முதலாகிய பெரியோரிடத்தும் இந்தச் சிங்கபிரஸ்தாபங் கேட்டதில்லையென்றும், சாமான்யர்க ளிப்படிச் சொல்லித்திரிவதுண் டென்றுஞ் சொல்லிமுடித்தனரே! இன்னும், ஸ்ரீகைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனம் ஸ்ரீ சற்குருஸ்வாமிகளுக்கு மஹாவித்வான், ஸ்ரீமீநாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் எழுதிவிடுத்த விண்ணப்பபத்திரமும், ஷ சந்நிதானத்தினின்றும் சென்னையில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ காயாறு ஞானசுந்தரஐய

ரவர்களுக்கு வரவிடுத்த ஸ்ரீ முகபத்திரமும் வருமாறு சிந்தி த்துய்வீராக.

சிவமயம.

விண்ணப்பபத்திரம்.

"ஒப்புயர்விலலவன்சிவன்மூன்றுமமுடைமையாலிரண்டு மொன்று மேற்றா, தப்பறத்தாழ்ந்தவனொன்றோந்தனந திரு வாவடுதுறைநற்றலத்துள்வாதம, வைபபனைய சுபபிரமணிய குரவனொருபெயனா வகுத்துளானா, யெபபடியும விலககலினை மற்றவனறனறுமிலனென்றேயியமபுவோமே.

அடியேன் தெணடனிடடவிணணபபம.

அம்பரப்புராணம (சா) பாடலரஙகேற்றவேண்டியதி ருககின்றது தினநதினம (சய) (கய) பொழிடபாகச சொல லிககொண்டுவருகிறேன. சரீரஸதிதிபொ துவனகொனறகொ மபுபோலிருககின்றது. இதறகாக இவ்விடம பிளளையவாகள ஒரு பரதேசியைககொணடு ஓடடசம முடித்து வருகிறாக ள அது. (உ) (ரு) வேளைதான சாபபிடுவதாயிருககும. மகா சநநிதானததினா கிருபையால அநுகூலபபடுமெனறு நினைககி றேன. அபபாசுவாமிகளா பெரியபுராணத்தில சொல்லியிருககி ற "மணமுதலாமுலகேதத மன்றுதிருதாணடகததிடட, பு ணணியாவுனனடிககே போதுகின்றே னெனபபுகனறு நலனா ணரிய சிவாநந்தஞானவடிவேயாகி, யணணலாா சேவடிககீழா ணடவரசமாநதிருநதாா,, — பாடடபடியேயடைநதது சததிய மே. அதற்குமேலாகச் சொலவதெலலாம அவவளவு நமபிக கையமலல. நலத்தில் சஙகாாயாது எபேத்ருவ் முங்கினதாகக்

சொல்வதுண்டு. அப்படி யநுட்டானமில்லை. இப்போதுநடத்தி வருகிறது சிவலிங்கத்திற் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அன்றியு ம அப்பரும் லிங்கத்தயிக்கமாஞொன்று முததுக்தாண்டவரு ம் பாடியிருககிறா. புராணம அடியேன்வரும்போதுகொண் டுவருகிறேன். புராணம பிள்ளையவாளவரவழைத்துத் தருவி றதாகச சொலலியிருககிறாகள. அதுதப்பி வேளாகுறிசசி பணடாரத்தைககொணடு வரவழைககிறதாயிருநதால்புராண (ாணடோவிலலையோவெனறும, சந்தேகமுடையவராக விரு ககிறார். ஒரு ஆள்வசத்தில் சாநிதானநிவேதனத்திறகாக அக ப்பட்ட முநதிரிபபழம அநுப்பியிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

யுவஸூ } அடியேன்
சித்திரைமீ ௲ } மீனாட்சிசுந்தரம்.

பழங்கொணடுவரும் மனுஷன்சைவன்.

—*—

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமுகபத்திரம்.

சுவாமி அம்பலவாணசுவாமி திருவுளத்தினாலே இக பரசௌபாககியவதானனிய மூாததன்னிய சதுஷ் டயசாதாரண திககுவிஜயபிரபு குலதிலகமங்கள கு ணகனாலங்கிருத வாசாலகபரிபாக சிரோரத்நம காபுருஷ செல்வசிரஞ்சீவி ஞானசர்தளாய ரவாக

மணிசோதனை, ஸ்திரீசோதனை செய்ததுபோலவே சிங்கசோதனையுஞ் செய்திருப்பாரெனின், அவற்றை விதந்துரைத்தது போலவே யிதனையுஞ் சேக்கிழார்சுவாமிகள் சொல்லியிருத்தல் வேண்டும். இஃது இடவாமையால் தமது செயவர்த்திருவாக்கில இவ்வசங்கதம பெறபபடடதில்லை. நீகாட்டிய சிங்கசோதனையை அங்கீகரிப்பினும அதுமணியைபபோலும, ஸதிரீயைபபோலுந்தனிச்சிங்கமாதல் வேணடுமென்றிப பெருமானிடத்துச சிங்கமுகத்தால் சோதிக்கபபட்டாரெனபதுகூடாது. பெருமானிடத்துச் சிங்கமுகங் காணபாரெனின், அது பெருமானது திருவிளையாடடாக வழிபட்டு மகிழ்வரேயனறி யொருக்காலும அஞ்சார்!அஞ்சார!! எமதுபத்திரிகையில் "சிங்கவுருககொணடுசோதிக்க,, என்று கூறினதால், முழுச்சிங்கமே யீணடு கூறவந்ததென்பீராயின்,பினனா இதறகுமுரணாகச சிங்கமுக ஐக்கிய ஐதீகபபடமென்று கூறியதெனனை? இவ்விரணடில எது உணமை? இதனைவிசாரிக்கில்ஒன்றுமஉணமையாகாவாம். எபபடியெனில, சிஙகவுருககொணடதுஎன்பதைத் தாபிக்கில சிங்கமுகங்கொணடது இலலையாம். சிஙகமுகஙகொண்டது என்பதத்தைத் தாபிக்கில் சிஙகவுருக்கொண்டது இல்லையாம. இபபடி ஒன்றோடொனறு மாறுகொணடழியும வணணம மதிமயங்கிககூறிச சிவபெருமான் சிங்ககோலங் கொண்டது பொய்யென்பதை நீரேவிளக்கினீர். இபபத்திரிகையின்மாத்திரமா? சென்னையிலநீர்செய்த அவலட்சணப்பிரசங்கத்தாலும், நீரவெளியிட்ட விபரீத பத்திரிகையாலும் சிங்கமுகமாத்திரங் கொணடுவந்ததாக வாதஞ்செயது, இதுபோலவே சிங்கமுக சிவலிஙகபபடமொனறெழுதிக் காட்டியதைமறைத்து, இபபுதுவையிலவநது நாம் பத்துகாததூரத்துக்கு அப்புறமிருககும் சென்னையில்கூறியது இவ்விடத்தில் யாவருககுத் தெரியபபோகிறதென்றெணணி, சிவபெருமான் முற்றும்சிங்கவுருவ

மே கொண்டாரொன்று பிரசங்கித்தும், மூற்றுஞ் சிங்கவுருபப டம ஒன்றெழுதிககாட்டியுந் தூவாதஞசெய்யத்தொடங்கியது உமது மணவையெழுததாய்முடிந்தது ஐயையோ!உம்முடைய புரட்டுமொழிகளேயோசிககுமிடத்துசைவசம்பிரதாயங்களை க்கெடுக்கவந்த புறச்சமயக் களவரெனறே வெளிபபடுகினறீர். ஐயா கவிராயரே! நீர் உமதுபததிரிகையில, புதுவையில் தாபி ககவந்த சிஙகவுருவத்தை மறநது சென்னைஞாபகத்தால சிங கமுகமென றுமதிமயங்கிக்கூறியவிசித்திரம்,நினைசகுந்தோறும நகையையுண்டாககி, உம்மை அசதவாக்கியரென்றும், அசம்பி ரதாயரென்றும் வெளிபபடுத்திச சிங்கமனென்று பிரஸதாபிககு ந்தோறும சீ! சீ!! என்று வெறுக்கவுஞ்செய்கின்றது. இந்த ஹேதுககளால், தலபுராணம தலபுராணம என்று நீதலையடி டிததுக்கொணடழுவதை யின்றோடேதொலைத்துச சுகித்திரு பபீராக.

இனியுமது பத்திரிகையிற்போந்த வழுவாசகங்களைச ச ற்றுவிசாரிபபோம்.

உ

சிவமயம்.

அப்பர்சுவாமிகள்

முத்திநெறிவிளக்கம்

மா - ஈ - ஈ- ஸ்ரீ அ ... கட் ரு.

சிவபெருமான் திருவருள் ... சேக்கி ழாரசுவாமிகள- திருவாய்மலாந்தருளிய பெரியபுராண ... ... ததிசுரா கோயிலுககுபோ- சட்டநாதசுவ... ...டாலயத

துள் அடியன் சொல்லிவருவதில் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்புகலூர் ஆலயத்துள் திருப்பணி செய்தருளக்கண்டகடவுள் மணிசோதனை ஸ்ரீசோதனை செய்தபிறகு சிங்கவுருக்கொண்டு சோதிக்க அதுகண்டு, சிங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேனென்றோதிய- அப்பரை யெடுத்துவிழுங்கி வெளியிட்டு மறைய தேவாரப்பாடலெட்டுங் கேட்டு ஐக்கியஞ்செய்துகொண்ட வுண்மைவிளங்க அறிஞர் அன்றே சிலைவடிவாறசெய்த நாட்டொட்டு இன்றும் அதனைப்பூசித்துவருவதும் அதனை அடுத்த மேற்சிலையிடத்தில் சிங்கமே என்னும் அப்பதிகப்பாடலொன்றை அன்றே தீட்டிவைத்திருக்கும் காட்சித் தலஐதிகப பிரமாணமும் காணபதனறி- அத்தலபுராணம் இருந்துழியுங் கண்டறிக.

இவ்விதியொன்றை- பெரியபுராணம்- உபமன்னியம்-அகத்தியம்- சிவரஹஸ்யம்- இதனுள் சொல்லாது விட்டது இறந்தது விலக்கலென்னும் உத்தி யெனக்கண்டறிந்து மேற்குறித்த மடாலயத்துள் சிங்கமுக ஐக்கிய ஐதிகப்படத்தை சபைகடுவே எழுந்தருளச்செய்து யாவருக்கும் விளங்கப்பேசும் சற்சைவப் பிரசங்கத்திற்கு இதனடியிற் குறித்தநாளிரவில்-அ-மணிக்குத் தாங்களவந்திருந்து சிரவணஞ்செய்து பேரானந்தம் அடையும்படி கோருகின்றனன்.

இங்ஙனம்,

யுவஹூ மார்கழிமீ உக உ } சற்சைவ சாம்பிரதாயங்களைத் தழுவிப்பேசவல்லபுராணிகர்

பொ. சுந்தரப்பிள்ளை.

என்னு மிச்சிறியபத்திரிகையை நெடுமபொழுது யோசித்துயோசித்து அருமையாக முடித்தீர். இஃது, வழுக்களையெல்லாஞ்சேர்த்துத் திரட்டிய ஆபாச பத்திரிகையெனபதைச சைவசமயபிரதாயங்களைத் தழுவிபபேசவல்லேமென் றிறுமாந்துகிடக்கு நீர் நாணித்தலைகவிழுமாறு விளக்கிக்காட்டுவோம்.

உமது பத்திரிகைக்கு அப்பர்சுவாமிகள முத்திநெறி விளக்க மெனறு பெயரிட்டீர். நீர் அறிவிக்கவந்த விஷயம முத்தியாகவும், முத்திநெறியெனறது என்னே? முத்திநெறியெனபது முத்தியடைதற் கேதுவாகிய சரியைகிரியை யோக ஞானமென்னும மார்க்கமாமே! அறறன்று. நெறியெனபது, முறைமை ஆகலான் முத்தி அடைந்த முறைமையெனபொருள கொள்கவெனின், அதுவுஞ சமயமுறைமை, சாதிமுறைமை, நீதிமுறைமை என்பனபோல் சைவசமயத்தில் முத்தியடைந்தோர் யாவருக்கும ஒத்த முறைமையாயிருத்தல் வேணடும. அங்ஙனமின்றி நீர் கூறியது நூதனமுத்தி ஆகலானும, சிவபெருமான் திருவடியடைதலேஉள்ளமுறைமையாகலானும பொருந்தாதென்க. ஆனல், நெறியெனபதற்கு விதமெனறும் பொருளிருத்தலின் முத்தியடைந்தவிதமென்று கொள்ளாமோவெனின், அங்ஙனமாயின், முத்தியை அடைந்தோர் யாவரும்வேறுவேறு விதமாகஅடைந்திருக்கில இதுஅப்பர்சுவாமிகள்முத்தியடைந்த விதமென்று கொள்ளலாம. திருவடியடைதலொன்றையே முத்தியெனக்கூறுஞ் சிவாமகத்துக்கிது மாறுபடுத லினிதுவும்பொருந்தாது. மற்றெவ்வாறு கூறலவேணடுமெனின்,பொதுவகையால முத்திவிளக்கமென்றே கூறல் வேண்டும அபபடிக்கூறினல்யாங்சொல்லவந்த சிறப்புவகை விளங்காதேயெனின், நூதன முத்திவிளக்கமென்று கூறும். இவ்வளவுகணடு எழுதத்தெரியாத நீர் ஏனிதில் தலையிட்டுக்

கொண்டீர்? இவ்வூர்க்கல்விச்சாலையில்பயிலும்ஒருசிறுவனுக்கு தெரிவிப்பீராயின், அவன் ஒருகுற்றமுமின்றி நொடிப்பொழுதிலமுடித்துக்கொடுப்பானே! அப்படியுஞ்செய்யாமற்போனீர். ஐயோபாவம்!

அல்லதூஉம், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருப்புகலூர்ஆலயத்துள் திருப்பணி செய்தருளக்கண்ட கடவுளெனனுந் தொடருள், திருப்பணிசெய்தருளக்கண்டகடவுளென்றதென்னை? ஆண்டவர் அடிமைகளுக்குச்செய்யுநன்மைகளை ஆண்டவர்செய்தருளினரென்று கூறுதலுண்மை. ஆண்டவருக்கு அடிமைகள் செய்யும்பணிகளைச் செய்தருளினரென்று அருட்பிரயோகத்தால் கூறவந்தது எங்குள்ள சம்பிரதாயம்? ஐயோ அவலட்சணமே! இதுகவிதாமமெனக.

ஏகண்டது பேசுஎன்னும் புலவரே! உமது புரட்டுகளை எவ்வளவென்றுதான் அளவிடுவோமப்பது? திருப்புகலூராலயத்தின் ஆவரணலிங்கத்திற சிவபெருமான் சிங்கமுகங்கொண்டு அப்பனை விழுங்கினாரென்று சென்னையிற்கூறினீர் அதனையொளித்து, இவ்வூரில்விழுங்கியவுண்மை விளங்கஅறிஞர்அன்றே சிலையாற்செய்த சிங்கமொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று புலம்பியதென்னை? இன்னும், சிங்கமுகபிம்பம ஷை ஆலயத்திலோர்புறத்தில் பூசையின்றிக்கிடக்கிறதென்று சென்னையிற காட்டியதைமாற்றி இவ்விடத்தில் பூசைநடந்து வருகிறதென்று பொய்ச்சான்று கூறவந்ததென்னை? இவற்றால் நீர் சாதிக்கப்புகுந்த சித்தாந்தத்தின் ஆதிக்கம் வெளிப்பட்டது. எனவே, அஞ்ஞானதிமிரத்தெழுந்த நூம தாயாசங்கிலேபெற்றவாறு கிராஹ்யமாம்.

ஏ கேட்டதுபேசுஎன்னும் புலவரே! உமதுமந்தவாசகத்தில், தீட்டிவைத்திருக்கும் காட்சித்தல ஐதிகபிரமாணமும் எனநீரே! தீட்டிவைத்திருப்பதைக் காட்சிபிரமாணமாகக் கூறவந்த நீர் அதற்கு யாருகத்தல ஐதிகமென்று அதனோடு சேர்த்துக்கூறியதென்னே? ஐதிகமாவது, இவ்வாலிற்பேயுண்டெனறியாவருளுசொல்லுகை. புறப்புறசமயிகளாகியமாயாவாதிகள் கூறும் அஷ்டவிதப்பிரமாணங்களிலொன்றாகிய ஐதிகமுமுரையிலடங்கி,—காட்சி, அநுமானம் ஆகமம் எனனும் பிரமாணத்திரயமேசைவநூலாரகொண்டுவழங்குவதையறியாது, நீர் தனைப்பொருளமைதியினறிக குழறவந்தது குறியின்றிக் குருடன் கோலெறிந்ததுபோலும். இதனுண்மையைச் சிவாகரயோகிகள் செய்தருளியசித்தியார்சுபக்கத்துரையானே தெளிந்துய்வீராக.

ஏ சிங்கப்பிரசங்கியாரே! இத்தோடே தொலையாமல் சிங்கமுகஐக்கிய ஐதிகபடமெனநீரே! சிங்கமுக ஐக்கியத்தைச் சித்திரபிம்பங்கொண்டு காட்சியாகக் காட்டவந்தநீர் காட்சிப்படம் என்னாது ஐதிகப்படமென்று ஏன்மீண்டுமதனைக்கூறித் தொலைத்தீர்? இனியிவ்வைதிகப் பித்தை உம்மைப்பிடித்தாட்டுஞ் சிங்கப்பித்தோடே சேர்த்துத் தொலைப்பீராக.

இனிஉமதுமூலவாசகத்திற்போந்த இலக்கணப்புலமையைச் சற்றே [redacted]

ஐயா [redacted] மேலெழுதிய உமது பத்திரிகையின் மு [redacted] பெருமா [redacted] என்றுதொடங்கிக். கண்ட [redacted] மையை நோக்கின், இடை [redacted] தில், என்னும் தொழிலிடமாய் [redacted] எதைக்கொண்டுமுடிந்

த்தோவறியேம். என்னை, 'எல்லையின்னு மதுவும்பெயர்கொளு
மல்லவினைகொளு நான்கேழிருமையும் புல்லும்பெரும்பாலுமெ
ன்மனார்புலவர்,, என்னும் நன்னூற்பெயரியற்சூத்திரத்தாலவி
ளங்கவென்னும் வினையெச்சத்தைச்சொண்டுமுடிந்ததாகவும்,
இவ்விளங்கவென்னும்வினையெச்சம், காண்பதுவென்னும்வினை
யின் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்ததாகவுங்கொள்ளாயோவெனி
ன், இக்காண்பதென்னும் வினையின்பெயர் சிலவடிவாற் செ
ய்ததைப் பூசித்துவருங்காட்சியும், சிங்கமேயெனனும் பதிகத்
தைத் தீட்டிவைத்திருக்குங்காட்சியுமென்னு மிவற்றைக்காட்
டியதன்றி, 'சொல்லிவருவதிலவிளங்க' என்பதனுண்மை
ந்த ச்ரோத்திராநுபவத்தை விளக்கினதில்லை. ஆகலின், விள
ங்கவென்னும் வினையெச்சத்தின் பின்னர், கேட்டு என்று ச்
ரோத்திரப்பிரயோசனத்தைக் காட்டல்வேண்டும். என்னை,
காண்பது என்பது அறிவாற்காண்டலையுணர்த்தலின் அவனு
மொக்குமெனக்குரங்குப்பிடியாற் சாதிப்பின், பூசித்து வரு
வதும், ஐதிகப்பிரமாணமும், என்பனபோல "விளங்க,, என்
பதன்கண்ணுமோ ரெண்ணும்மைகொடுத்தல் வேண்டும். அ
ங்ஙனங் கொடுத்துழியும்பின் வருங்காட்சிப் பிரமாணத்துக்
கொவ்வாமைதெளிக.

இன்னும் "மற்றையதேவாரப் பாடலெட்டுங்கேட்டு,,எ
ன்னும் வினையெச்சத்தொடர்மொழியுள் பிறிதுப் பொருட்ட
தாகிய மற்றையவென்னு மிடைச்சொல்லை யினத்தென்றறி
பொருளாகிய தேவாரப்பாடலெட்டென்பதனோடுசார்த்தி யி
றுதிக்கண் முற்றும்மைகொடுத்துமுடித்தமைகபிகரத்த
கப்பட்ட கடிமலர்த்தொங்கலையொக்கும். "இருநோக்கிவளு
ண்கணுள்ளதொருநோக்கு- நோய்நோக்கொன்றந்நோய்மருந்
து,, என்னுந்திருவாக்குக்கிசைய ஓரினமாகியபலவற்றுள் சில

வற்றைவேறுபிரித்து முன்னரொருவாற்றாற்கூறிப்பின்னரொருவாற்றாலொழிந்தமையுங் கூறுமவசரத்தன்றோ மற்றையவென்னு மிடைச்சொற்பிரயோசன மிட்டபெறும்? அங்ஙனங்கூறாதுவிடுத்தமையானும், தேவாரப்பாடல் எட்டுமென்பதனைக்கண் முற்றுமமைகொடுத்து முடித்தமையானும், "வினைமாற்றசைநிலைபிறிதெனும்மற்றே", என்னுநன்னூலிடைச்சொலியற்சூத்திரத்தால்மற்று என்னு மிடைச்சொற்பொருண் மூன்றனுள் வினைமாற்றும், பிறிது மொழிய வதன்கண்ணுள்ளதேனையசைச்சொற்பொருளொன்றேயாய், அப்பர்சுவாமிக ளருளிச்செய்த அப்பதிகத்தேவாரப்பாடல் எட்டோபத்தோவென்னுமாசங்கைக்கிடம்பெற்று நும்மறியாமை வெளிப்பட்டவாறும். இவ்வசைநிலைப்பொருளுங் கருதியருபத்து வழங்காமைதெளியாதுகூறிய நும்மடமையிருந்தவாறு கொடிது! கொடிது!! எனனின், "சிங்கயேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்", எனக்கூறியவாற்றால்வேறு பிரித்தமை யோகருமெனின், அது ஓர்பாடலின் முதற்குறிப்பல்லாமையானும், இரண்டாவது பாடலிலுள்ளதாகலானும், அப்பதிகத்தின் முதற்பாடலும், இரண்டாவது பாடலின்முதன் மூன்றடியும், நான்காமடியின் பிற்பாதியுங்கழித்து ஏனைச்சிங்கமே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேனென்பதனுடன்மற்றை யெட்டுப்பாடலையுஞ்சேர்த்து ஓர்பதிகமெனப் பெயரிட்டவெவ்விலக்கணத்திற் கண்ட விதியோவறியேம். ஐயோ என்செய்வீர்பாவம்! "மற்றையதென்பது சுட்டியதற்கினம்", என்றும், "இனைத்தென்றறிபொருளுலகினில்லாப்பொருள் - வினைபடுதொகுதியி னும்மைவேண்டும்", என்றுமவ்வழங்குமிலக்கண விதிகளைக்கற்று வல்லுநர்பாலாய்ந்தறிவீராக.

அல்லதூஉம், "அறிஞரன்றே—காண்பதன்றி", என்னும் வாக்கியத்துள் அன்றேயென்னுஞ்சொல் என்னபொருளைத்தந்

தது? அன்றி, என்ன சொல்லைக்கருதிற்று? அந்நாளேயென்னும் பொருளைத் தருமாலோவெனின், பின்னுஞ் "செய்தநாட்டொட்டு,, என்று கூறுதலானும், அஃது நின்ற நிலைகளத்தானப் பொருட்குப பொருததமின்மையானும், அதனகட்டநததே நறேசாரத்துக்குப பயனின்மையானும அங்ஙனங் கொளவத மையாது. அசைசசொறகளாககொளளின், அவைசெய்யுள் வழககாமன்றி யிதுபோலபபொருத்த மின்மையாய்பபரவைவழககாதலின்மையின அதுவுமேலாது. வினைபபொருளைத்தருங குறிபபுவினைசசொலலாகக கொணடாலோவெனின, அப பொருளமைநிககேறபச சிலசொறகளைபபிரயாசததோடு அவா விசிற்றலான் அவவாறுதலும், ஏனைவேறு விரத்தாற பொருந் துதலுமரிதேயாயவிட்டது. இதனால நீரதனை யொருபயனுநதராதவழி யெடுத்தாணடது அந்தகனகைபபட்ட அரதனமே போலும்.

இனியிற்க, "சிலைவடிவாறசெய்த,, என்பதில்வடிவாலென்பதன் பொருளென்னை? கருவிபபொருளொனனின், கருவிபபொருளாவது வினைமுதற செழிறபயனைச்செயபபடு பொருட்கணுய்ப்பதாகலின் வினைமுதற் செழிறபயனாகிய உருவந்தோன்று கையடைநத செயபபடு பொருளியாது? சிலையென்னின, சிலையெனபது செயப்படு பொருளோடொறறுமையுடைய முதறகருவியாகலின் காரணத்தைககாரியமாகக கொளளல் மாணயகருச் சகத்துமாதானமெனபது போலாம். அறறன்று, வடிவால் என்பதே செயபபடுபொருளெனின, முன்னா அது கருவிபபொருளையுணாத்திறறெனறும, பின்னா செயபபடுபொருளை யுணாத்திறறென்றும முரணி "மூனறுவதலுருபாலானொடு, கருவிகருத்தாவுட னிகழ்வதனபொருள,,

என்னுஞ் சூத்திரக்கருத்தவலப்பட்டொழிய நும்மடமையைக் காட்டியவாறும். இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் செயப்படுபொருளை யுணர்த்தாத ஆல உருபைக்கருவிப்பொருளுணாதுமாறுசிலை யெனபதனகண்சேரபபதே முறைமையாம. ஆல் உருபிவ்வா ஞெழிதலால வடிவென்பதேசெயபபடுபொருளென்னின்,அது வும பானையாகியவடிவோ, சட்டியாகியவடிவோ என்று மிகழ் ச்சிககேது வாககலானும, அஃது சினறகிலைக்களத்தான்வேறு பொருள்குறித்து விபரீததலைபபயத்தலானும் பயனறியாது உருபைபபெயர்பபாற்படுத்து வேறறுமை செய்தநும்புலமையி ருநதவாறு புனமையேயாம்.

மேலிரணடாம்பாகத்தில், "இவ்விதியைப் பெரியபுராணம், உபமன்னியம, அகத்தியம, சிவரஹஸ்யம, இதனுள் சொல்லாது விட்டது "இறந்தது விலககலென்னுமுத்தி,, என்று அழுவநத இலககணபபுலவரே! இறநதது விலககலென்ப து முறகாலதது வழங்கியவிலககணங்களுள் பிறகாலத்து வ ழங்காமற்போனதை நீக்கலென்பதேயாம. எஙஙனமெனின, "ஞனவெனபுளளி முன்யாவு ஞாவும, வினையோரனைய வென் மனாபுலவா,,— என்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஞகாரனகாரவீற்றி ன்முன்யகரமுதல் வினைச்சொல் லொன்றேவரின், அவண் யகரத்துக்கு ஞகரமொகுமென வாசிரியாதொல்காபபியருரை த்தவாறே "மண்ஞாத்தகோட்டமழுகளிறுதோன்றுமே,, என் றும்"பொன்ஞாத்ததார்பபுரவிபரிகருமே,, என்றுமவருமவ ற்றி னமைந்தமண்ஞாத்தபொன்ஞாத்தவென்னுமிமமொழியிடைப போலிகள் அக்காலத்துவழங்கிப பிற்காலதது வழங்கிவராமை நோககித் தொலகாபபியத்துககு வழிநூல் செய்யபபோந்தந னூலார, லசெய்ஞ்ஞின்றநீலமலாகின்றதிலலைசசிறறம்பலவ ன், மைஞ்ஞின்றவொண்கணமலைமகளகணடு மகிழ்துரிறகு

நெய்தனின்றெரியும் விளக்கொத்த நீலமணிமிடற்றான், கை ஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே,,— என்றருளிய அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கால மைந்த செய்ஞ்ஞின்ற, மைஞ்ஞின்ற, என்று மிம்மொழியிடைப்போலிகளொருவாற்றுற சிலாக்கொப்பமுடிதலின்வற்றை "ஜ்ஞானயவ்வழி நவ்வொடுசெலவழி, ஞஃகானுற்ழுமென்றருமுளரே,, என்னுஞ் சூத்திரத்தில பிறன்கோட்கூறலென்னு முத்தியாற றழுவிக்கூறி, அவற்றையொன்றினமுடிந்தனவினமுடிந்தலென்னு முத்தியானுந்தழுவாது இறந்தது விலக்கலென்னு முத்தியினுலேயே அற்வேகூறுதுவிடுத்தார். இவ்வுண்மையையறியாது அடியார் மாந்ரியங்களையுணாசகுநே சிவரஹஸ்யமுதலானவற்றுள் மேல்விதியை நீரெடுத்தாளவந்தது நுமதபாண்டித்ய பிரகடனமேயாம்.

இவ்விசாரத்தால் யாதாமொருநூலிற் கூறியதோர்விதியை அநுவழங்காமை நோக்கிப்பின்னர் வழிநூலார் விலக்கிவிடுத்தல இறந்தது விலக்கலென்னுமுத்தியின்பொருளும்பிரயோசனமுமாக வெளிப்பட்டதனுல், நீர்காட்டிய மேலுத்தி நுமது சிங்கதாபனத்துக்கிடம் பெருதாயிற்று. எங்ஙனமெனின், சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குச சிவரஹஸ்யத்தைக்கூறுவதன் முன்னா சுவாமி சிங்கமாகவந்து அப்பரைவிழுங்கினுரென்று எந்தநூலிற்கூறப்பட்டுள்ளது? யாதாமொருநூலிற் கூறப்பட்டதெனபீராயின், அதுசிவரஹஸ்யத்தில விடப்பட்டமையால் யாதாமொருநூலெனபதும இறந்ததுவிலக்கலென்னுமுத்தியால்கழிக்கப்படுமே! இங்ஙனமாகவும்,மீண்டுமதனை நீரெடுத்தாளவந்த தென்னபேதமை? இறந்ததுவிலக்கலென்னுமுத்தியால் சிவரஹஸ்யமாதிகளில்விலக்கியசிங்கத்தை நீர்கூறவந்தது வேறெந்தயுத்தியாதாரவைக்கொண்டு? இறந்ததுதழுவ

லென்னு முத்தியென்று கூறுவீர்போலும். ஐயோபாவமே! இனியொருபுதுஇலக்கணமாவது கற்பித்து, அதிலிவ்வரியவிதியை நுழைப்பீராயின் உமது சித்தாந்தம் நிலைக்கும்! நிலைக்கும்!! இதனால் சிவரஹஸ்யத்துக்கு முன்னொருநூலுண்டென்பதும், இறந்தது விலக்கலென்னு முத்தியால் சிவரஹஸ்யமாதிகளில்சிங்கம்விடப்பட்டதென்பதும் நுமதறியாமையைக்காட்டும் பேய்க்கூச்சலாயிற்று.

இதுநிற்க, உபமன்னியம், அகத்தியம் என்று நீர் காட்டிய நூல்களியாவை? உபமன்னியர் செய்தநூல் உபமன்னியமென்றும், அகத்தியர் செய்தநூல் அகத்தியமென்றுங் கொண்டுமயங்கிக்கூறினீர். இம்முனிவர்கள் அடியார்கள் சரித்திரத்தை மஹரிஷிகளுக்குணர்த்திய வுண்மையை இவர்கள்பெயரால் உபமன்யுபக்தவிலாசம், அகஸ்தியபக்தவிலாசம் என்றுஸ்காந்தத்திற்கு உபபுராணங்களாக வியாசர்செய்தாரென்பதையறியாது இவர்களையே நூலாசிரியர்களாகவெண்ணி உபமன்னியம், அகத்தியம் என்று நீர்பேரிட்டழைத்தவாறு என்ன கொடுமை? அகத்தியமென்பது அகத்தியரால்செய்த வோரிலக்கணநூலென்பதனையுமறியாது, அதனுள் சிங்கந்துக்கிடந்தேடி யலுத்துக்கழித்தீரே! பாவம்! பாவம்!! இம்மட்டோ,பெரிய புராணம், உபமன்னியம், அகத்தியம், சிவரஹஸ்யம் என்னுமெண்ணலும்மைத்தொகைப்பன்மைப்பொருட்டு நிற்றலினிவற்றைச் சுட்டிடைப்படுத்தியுணர்த்தும்போது இவற்றுளெனப் பலவின்பாற்படுத்துணர்த்தவிதியாகவும், இதனுளெனவொன்றன்பாற்படுத்துணர்த்தியதெவ்விதிநோக்கியோ அறியேம். ஒருமை பன்மைமயக்கறியாதுழலுமூடரே! உமதிலக்கணப்புலமையினைமைந்தபுத்திநுட்பம்உலகைக்கொழுந்தென்பது திண்ணம்! திண்ணம்!! "விளிசுட்டிடனும் வேறுமாம்பொரு, ளாதி

யுறுதுச்சுட்டணையாய்த, மொன்றனெண்ணின்னளவொன்ற ன்பெயரே,, என்றும், "மூன்னரவவொவேருவையவ்வுஞ்சுட டிறு வவ்வுஙகள ளிறுமொழியு, மொன்றலெண ணுமுளளவி ல்ல, பலல சில்ல வுளவிலபலசில,வின்னவுமபலவின்பெயராகு மமே,, என்றுமவருமிந் நனனூற் பெயரிய நசூத்திரஙகளையினி யாவது பாடஙகேட்டுத் தெளிவீராக.

இன்னனபலவாய் நிரமபிக்கிடக்குங்குற்றங்களையாராய பபுகின, உமதுபத்திரிகையினறபாக மூந்தோராது கணடிககப பட்டொழியுமெனஅஞ்சி யிவவளவில் விடுத்தனம். சிஙகவசங் கதத்தை மறுககத் தொடங்கியயாமஉமதிலக்கணபபுலமையை மீணடு விரித்துக்காட்டிய தென்னையெனின, நீர் கூறவநத சி ஙகதாபனதததுககு இறநதது விலககலெனறு மூத்தியொன றைககாட்டி நுமதிலககண பாண்டித்யப பிரகடனஞ்செயயத் தொடஙகினமையின் அதிலுமக்குளள விசாரமிவவகைத் தெ ன்றியாவருமறிந்து மயங்காவணணமேயாம்.

இனிச சைவசம்பிரதாயங்களைத் தழுவிப பேசவல்லே மெனறுவெளிபபடட நுமதுபுலலறிவாணமையைச சற்றுவெ ளிபபடுததுவோம.சைவசமபிரதாயங்களைபபேசவல்லவா என பதில்பேசவலலவாஎன்பது,வெளிப்படையாலபிறருககுச்சொ ல்லவல்லவாஎன்று பொருள்தநது குறிபபாலஅநுட்டிககவலல வரல்லாஎன்பதையுணர்த்திநின்றது. தழுவிஎன்பது, வெளிபபு டையால் சீவனாத்தமாய்ப பிறருக்குச செல்லுதறபொருட்டுபே பிறாசோளாகிய சைவத்தைத்தழுவுகின்றவரென்றுபொருள தநது குறிப்பால் அனனியசமயியென்பதனையும, சிவதீட்சாவி சிட்டத்தால சைவாசாரத்தை யடையாதவரென்பதனையு முண ர்த்திநின்றது. இவ்வாறு விபரீதத்தைபயபபதாகிய அவ்வா

இக்கப்பட்டப்பெயரை நுமக்களித்தவரியாவர்? ஐயோகலிமாட்சியே! சிவனடியார்க் கேவல்பூண்டொழுகும் இன்னுன்என்று திரிந்து காலங்கழிக்கக்கூடாதா? சிவபுண்ணியங்கெட்டுமே! புகழைவிரும்பிபுண்பட்டிழிந்தபுலவரே! இனியாவது அடங்கிவாழ்வீராக.

இம்மட்டேதொலையாமல் "புராணிகர்,,என்னும்பெயரையுமதுசொந்தமாக ஆணடுவருகின்றீரே! நீர்புராணிகர்பட்டம்பெறறதுபோதும போதுமென்று சொல்லுமபடி "அசம்பிரதாயநிரசனம் "அஞ்ஞாநதிமிரபாஸகரம்,, என்னு நூல்களில சைவப்பிரகாச சமாஜீயா வட்டித்திருப்பதுபோதாமல் இன்னும் விருமபுகின றீரபோலும. சென்னையில் ஷ சமாஜத்தலைவ ரில்லாத சமயம்பாாத்து நீா ஏகதேசமாயசசோதத சபையில் வெளியிட்ட வழுவாசகதிமிரததில ஓதுகின்றவர் ஓதுவார், அவதானஞ்செயபவர் அவதானிஎன்று வருமா போல் புராணஞ்சொலபவா புராணிகரென்றுவருவதாய் நீர் காட்டிய நியாயஙகளா ஷ சமாஜத்தா வெளியிட்டபாஸகரததில் தேய்நதொழிநதனவாகவும், ஒன்றும அறியாதவாபோல் நீரதனை மீணடுமீணடும விடாதுபறறிவருவது என்னமதிமயக்கமோ அறியேம.பிரமோத்தரகண்டததில்; "இனனதேயருள்மிபபிரதோடமெனன யாமவழுத்துதறகெளிதோ, அன்னவாகனனும் கலுழவாகனனு மறிவதன றதனுடைபபெருமை, பன்னகாபரணனபூசையினிதுபோற பலநதரும் பூசையின்றென்றுமுன்னை நூன முழுது முணாநதவனமொழிந்தான் முனிவரரனைவருமகிழ்நதாா,, எனனும்வாககியத்தில் "முன்னை நூன்முழுதுமுணர்ந்தவன,, என்று சூதமுனிவரை முறறுணர்ச்சியுடையாராககூறி "முனிவரரனைவருமகிழ்ந்தாா,, என்று

அவரிடத்துப் புராணங்கேட்குமதிகாரிகளாக நைமிசவனமு னிவாகளை விதந்துரைக்கப்பட்டது.ஈதிங்ஙனமாகவும், உம்மு டையபுத்திதெளிவும், கல்விநுட்பமும, புராணத்தேர்ச்சியும் வெட்டவெளியென்பதுயாவருமறிவார்களே! "பிஞ்ஞகன்,,என ருல் மயிலிறகைச்சூடினவனென்றும்;அதுதபபிபிரதிக்ஞையு டையவனெனறுமபிரசங்கித்து,கஙகையெனருல்;—கம்சலமா னது;கை-கையிடதததுஎன்று தாதுஉறபத்தியுடன்உமாதேவி யாா கையிலேசலமபிறந்தமையால் வந்தபெயராகுமென்றுகம என்னுமவடசொலலேயும;கையென்னுந தமிழ்ச்சொல்லேயும்பு ணாத்திபபொருளறியாதுபுலம்பியும்வரும வழகருடையீரென டது அனுபவசித்தமாமே! இன்னும்;திருவிளையாடறபுராணம, மாமனாகவநது வழக்குரைததபடலத்தில் "ஒருததிநாளொருத்தி ககிநதவொருமகனிவனுந்தேறுந, கருத்திலாசசிறியன்,,என்று வருவதில்"ஒருத்திநான்,, எனறமையால தனபதிசெட்டியாரு டையதங்கைபுருஷனிழந்தகைப்பெணணென்றும்,"மாதுலரா கியங்கோா மருகனைத்தமபின்வந்த, தாதுலராதகோதை தன் னொடுநதழீஇ;,என்று வருவதில் "தாதுலராதகோதை;, என்ற மையால் இளங்கைம்பெண்ணென்றும்விபரீதபபொருள்கூறிப புராணமுழுதும்பபடியே அபாததஙகளால் பிரசஙகித்துத்தி ரிகின்றீரெனபதும பிரத்தியட்சமாமே! இபபடிப்பட்டஅவல டசணத்தைப பரமாபதவாக்கியமாகத் தெளிவின்றிகேட்டும கிழமதிகாரிகள தாமமுமிதனுனே வெளிபபடடதனல சூதமு னிவர்க்குரிய புராணிகாஎனனுமபெயரை யுரிமையாகவேகருதி நீர்வகிப்பதும;உம்முடையமாணுககாகள அந்தபபடடபபெயரா லஉம்மை அருமைபாராட்டியழைபபதும்குருபன்னியைக் குரு வியென்றழைகக நியாயங்கற்றமூடர் கூற்றிலெண்ணப்படு மென்க. "சிதமதியபிளளை வெளளையமுதஙகாலுஞ் செஞ்ச டைமைக்கருமிடற்றுப பசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்து

கீறுபூத்த மாணிக்கமலையனைய வருணமேனி, நாதனது சரித்திரத்தின்மேன்மையின்னு நவில்வனெனத் தவமுனிவரெவருங் கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனி மறைகளுன்குஞ்சொன்னமுனியடிதொழுது பினனுஞ்சொன்னான்,, என்னுமவாக்கியத்தில், "சூதனெனும் புராணமுனி,, என்று வந்ததைநோக்கில் சூதாஎன்பதும, புராணிகர்என்பது மொருவரையேகுறித்துநின்றது. இது சிவனென்னுமுமைகேள்வனென்பதுபோலாம. சிவனென்றாலும், உமைகேளவனென்றாலும் மொருவரையேபற்றி யெபபடியன்யத்ரா இடம்பெற்றதில்லையோ அபபடியே "சூதரென்றாலும், புராணமுனிவரென்றாலு மொருவரையேபற்றி யன்யத்ராஇடமபெற்றதில்லை. "மறைகளுன்குஞ்சொன்னமுனியடிதொழுது" என்பதில்மறைகளுன் குஞ்சொன்னமுனியென்பது வேதமுனியெனறுபொருள்தந்து புராணமுனியாகிய சூதாவேதமுனியாகிய வியாசரை வணங்கியென்றுபொருளகருதுமாறுவெளிபபடும். ஈணடுவியாசரெனும்வேதமுனியென்றதுவேதமுனியென்னும்பொருளைத்தரும மறைகளுன்குஞ்சொனனமுனியென்றமாத்திரத்தானேயெப்படிவியாதமுனிவ ரொருவரையேபறறி யன்யத்ரா இடம்பெற்றதில்லையோ அபபடியே புராணமுனியென்றுயாண்டு யாண்டு யாராவாய்ப்பட்டுவரினும்சூதமுனிவ ரொருவரையேபறறியன்யத்ராஇடம்பெறுமாறுபாதிக்கபபடும. இவ்விசாரத்தால் வேதங்களைவிளக்கினவா வியாசரென்றும்,புராணங்களைவிளக்கினவாசூதரென்றும்பெறப்பட்டு,வேதவியாசா-சூதபுராணிகர்என்றுவழங்கிவருமாற்றால்அரசன்மணிமுடியை யம்பட்டனொருத்தன்கவர்ந்து தன்னதாகப்பாவித்து மகிழ்வதுபோல் யாம்புராணிகர் யாம் புராணிகர்என்று லஜ்ஜைகெட்டுத்திரியு மூமதுசந்மத்தைவெறுத்து இனியாவது பிழைக்கும் வழிதேடுவீராக.

ஏ அசந்சைவரே! யாமிதுகாறும் விவகரித்துவந்த நியா யங்களால உமது சிங்ககூச்சலுக்கு இனியிபபுதவை யிடந் தராதென்பதையுணர்ந்து எந்தத்தெருத்திண்ணையிலாவது இ டந்தேடிக்கொண்டு சீவனமநடக்கவேண்டிய முக்கியவிருத்தி யைநாடி உமக்குக்கைவந்த எநதபுராணத்தையாவது உள்ளவா று பிரசஙகித்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பீராக. இதனைவிட்டு யாம பேசவல்லேமெனறும, யாம விளங்கபபேசுஞ்சபைக்குயா வரும வரவேண்டுமென்றும் வீணடமபத்தால் வெளிபபட்டு ஏன அவமதிப்புணடழிகின்றீர்? இதனால நீ ரடையும்பயன்யா து? சென்னைகல்விமடத்தில் சபைசேருகிறதினத்தில அச்ச பைசேராதவணணந்தடுபபதறகு நம்மனோபெயரால நீா வெ ளிபபடுத்திய ஆபாசபத்திரிகைக்குப பதில்அசசிட்டு வெளிப்படு த்த அவகாசமில்லாமையால ஷை சமாஜீயா உடனே கையெழு த்துபபத்திரிகையாய் நம்மனோர்க கனுபபிவிடடுச சபைசோந த அனறுமாலையில யாவருமறியும்பொருட்டு வாசித்துக்கா டடிய பத்திரிகையொன்றீணடு வரைநதுவிடுமாறுகணடுநா னுவீராக.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஞாநசம்பந்தகுரவே நமஃ

கோ-திருத்தொண்டா சபையைச்சேர்ந்த சீ-வெங்கடா சலமுதலியாா. கோ-னே-கன்னியப்பாசாரி. சோ-உருத்திரப பாசாரியாகிய மூவருக்குமறிவிப்பது.

சென்றமீ-௲-உயில்கல்விமடத்தில் நாங்கள்சேருஞ்ச பைக்கு அசம்பிரதாயங்களைப்பேசவல்ல பொ-சுந்தரப்பிள்ளை யை வரும்படி நேரே அவருககுப் பத்திரிகைமூலமாய்த் தெரி

வித்தாரக்கு அவரைமறைத்து நீங்கள் வெளிப்பட்டது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!!

மேற்குறித்த சபைசேருவது இன்றையதினமென்று நீங்களறிந்திருந்தும் அறியாதவர்போல் இன்றைக்கு எங்களுக்குப் பத்திரிகையெழுதிவிடுத்தது உங்களபிசர்ட்யார் யானைத்தந்தக்காப்பாற்ற வழிதேர்வதாகக் காணப்படுகிறது.

ஷ பத்திரிகையிலுள்ள விஷயமாக நீங்களிப்போது குறித்தவாபபாடுகளெல்லாம் நாங்கள் முன்னமேயே கேட்டுப்பதில் பெருமையால் நிஸ்புருஷமாகக்கழித்துவிட்டதாகையால் மீண்டுமவ்விஷயத்தைப்பற்றி உங்களுக்குத் தரமெழுதவேண்டுவது அவசியமன்றும்.

நாங்களின்றைக்குச்சபைசேருகிற விஷயத்தில் உங்களைப் பிரசங்கியாகக்குறித்து இரண்டு பத்திரிகையெழுதியிருந்தமைக்குப் பதிலுரைக்கவேண்டிய வரவாயிருக்க நீங்களெழுதிவிடுத்தது எதுக்கோவறியேம்.

சதுச்சாஸ்திர பண்டிதராகிய பிரம்ஹஸ்ரீ தி-மஹாலிங்கசாஸ்திரிகள், சைவசம்பிரதாயங்களை நன்குணர்ந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ புரசை, அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முதலிய பெரியோர்களின்று சபைசேருவராகையால் அப்பெருஞ்சபையில் உங்களைப்பிரசங்கியாக நேரேவந்து அவர்களுக்கு முன்பாகத்தமது சித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ளும்படி நீங்களவர்களுக்கு அறிவிப்பதே உங்களுக்குப் பெரும்பிரயோசனமாம்.

இங்ஙனம்,

யுவ௵- சித்திரைமீ-கவ

சற்சம்பிரதாய சீலாகருத் தொண்டுபூண்டொழுகும்

திருவல்லிக்கேணி சைவப்பிரகாச சமாஜீயர்களாகிய

நல்-சுப்பிரமணியமுதலியார்

மீ-பொன்னம்பலஉபாத்தியாயர்.

என்னுமிப்பத்திரிகைச்சான்றோனே நீர் யாவருக்கும் விளங்கப்பேசவல்லீரென்பது வெட்டவெளியானதால் உம்மை யாம் வலிந்தெதிர்த்து வாதசபைக்கழைப்பது கூடாமையாயிருக்கின்றது. உமது பேராற்றலைக்காட்டவேண்டி நீர் சபைசேர்த்து அங்கு எம்மைவரிப்பின் யாமும், எம்மவர்களும் வருதற்குப்பின்னிடையோம்! பின்னிடையோம்!! இன்னும், திருவல்லிக்கேணி சமாஜத்தார் அடியவர் திருக்கூட்டத்தவர்களையும் இங்கு வரும்படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இங்குநின்றுபேசும்! பேசும்!! வாதசபையென்பது நீர் காட்டித்திரியுஞ்சித்திரப்படமல்லவே! கல்விகேள்விகளில் நிரம்பியவிவேகிகள்பலர்கூடப்பெறுங்கழகமாமே! அங்கே நமதுஜபமென்னசாயும்? படிப்பாளிகளல்லாதசாமான்யர்களைவஞ்சித்துச் சண்டப்பிரசண்டமாய்ப்பிரசங்கித்து மகிழ்கின்றபுலவரே! உமதுவீண்செருக்கைமாற்றிப்பழிபாவங்களுக்கஞ்சிப் பெரியபுராணத்திலுள்ளவாறு பிரசங்கித்து வருவீராயின் உம்மையாவரும் விரும்புவார்களே! யாமும் அங்குவந்துகேட்டு மகிழ்வதிலியாதொரு தடையுமிராதே கற்றுணர்ந்தவராயினும், கல்லாதவராயினும் சிவநாமங்களை அன்போடு சொல்லுவாராயின், எத்திறத்துமேலோர்களும் விரும்பிக்கேட்பதுகடனாமே! இவ்வுண்மைகளைத்தெளிந்துஇனியாவதிப்படிப்பட்ட விபரீதங்களின் முயலாது சிங்கம் சிங்கம் என்று இரவும்பகலும் பித்தந்தலைக்கேறிப்பிதற்றித்திரிவதை விட்டுச் சுகித்திருப்பீராக.

ஸ்ரீவாகீசகுருசரணாரவிந்தார்ப்பணமஸ்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

